

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 65C/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323200450
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Birás, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2023:1323200450.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III v spore žalobkyne: U. Y. E., narodená 3. januára XXXX, trvalým pobytom v I. XXX, proti žalovanému: U. Z., narodený X. júla XXXX, trvalým pobytom v E. 263, o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie:

Žalovanému u k l a d á povinnosť nevstupovať na pozemok parcely registra „C“ č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX mX a do rodinného domu so súpisným číslom XXX postavenom na pozemku parcely registra „C“ č. XXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území U., obec I., okres Y. F., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedeným D. úradom Y. F., katastrálnym odborom.

Žalovanému u k l a d á povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 (desať) metrov.

II. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,34 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaným Okresnému súdu Bratislava III 31. januára 2023 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť

(i) dočasne nevstupovať do rodinného domu so súpisným číslom XXX postavenom na pozemku parcely registra „C“ č. XXX a na pozemok parcely registra „C“ č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území U., obec I., okres Y. F., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedeným Okresným úradom Y. F., katastrálnym odborom (ďalej len „predmetný rodinný dom“ alebo „predmetné nehnuteľnosti“),

(ii) nekontaktovať žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a

(iii) nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť 10 m.

1.1. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že žalovaný je jej manžel, s ktorým bývala v predmetnom rodinnom dome, ktorého je výlučnou vlastníčkou. V ich manželstve došlo k vážnym rozporom, ktoré spôsobili jeho rozvrat. Keď oznámila žalovanému, že ich vzťah ukončí, žalovaný začal požívať alkoholické nápoje, správal sa agresívne a ohrozoval ju. Z obavy pred žalovaným prespávala u svojej matky alebo v rôznych ubytovacích zariadeniach. Do predmetného rodinného domu napriek tomu pákrát zašla, avšak z dôvodu, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholu, musela znovu odísť. Všimla si, že v dome je neporiadok a porozhadzované veci. Takáto situácia trvala od obdobia medzi vianočnými sviatkami do víkendu XX. - XX. januára XXXX, kedy sa so žalovaným dohodla, že opustí ich spoločnú domácnosť a odsťahuje sa k svojej matke do E. č. XXX, kde má tiež hlásený trvalý pobyt.

Po návrate do predmetného rodinného domu zistila, že je v katastrofálnom stave. Žalovaný vzduchovou pištoľou rozstrelal televízor, nestaral sa o zvieratá a porozhadzoval fľaše od alkoholu a obaly od hotových jedál. Žalovaný sa 17. januára 2023 počas doby, kedy bola v práci, vrátil do predmetného rodinného domu a keďže predtým z obavy o svoj život a zdravie vymenila na dome zámok, žalovaný rozbil sklenenú výplň na verande domu a tam užíval alkoholické nápoje. Po príchode domov privolala políciu, ktorá žalovaného vykázala zo spoločného obydla v predmetnom rodinnom dome a príslahlom pozemku, a to na dobu 14 dní.

1.2. Žalovaný napriek vykázaniu zo spoločného obydla a poučeniu, že žalobkyňu nesmie ohrozovať a kontaktovať, ju neustále obťažuje správami a telefonátmi. Žalobkyňa je z toho v strese, pričom potrebuje chodiť do práce a pripravovať sa na vyučovanie, keďže pracuje ako učiteľka na Strednej odbornej škole Policajného zboru Bratislava. Žalovaný naopak prestal pracovať a požíva alkoholické nápoje, s ktorými už v minulosti mal veľké problémy. Žalobkyňa má zo žalovaného oprávnený strach a vzniknutá situácia má negatívny vplyv na jej zdravie a psychickú pohodu a bráni jej pokojnému a riadnemu užívaniu jej predmetných nehnuteľností.

2. Súd sa v konaní oboznámil so všetkými listinnými dôkazmi, ktoré na osvedčenie svojho nároku žalobkyňa predložila, a to (a) výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie U., obec I., z ktorého vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, (b) fotografiami rozbitej sklenenej výplne okna verandy predmetného rodinného domu a (c) potvrdením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Y. F. o vykázaní žalovaného zo spoločného obydla z predmetného rodinného domu a príslahlého pozemku zo 17. januára 2023 ČVS: ORP-30/2-VYS-DS-2023 s poučením ohrozenej osoby, a to na dobu 14 dní do 30. januára 2023.

3.1. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

3.2. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

3.3. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
e/ nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,
f/ nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
g/ písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

h/ sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

4.1. Neodkladné opatrenie možno v zmysle § 325 ods. 1 CSP nariadiť iba z dvoch dôvodov, a to z dôvodu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo z dôvodu, ak je obava z ohrozenia výkonu exekúcie. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žiada bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, je existencia potreby úpravy pomerov medzi stranami a naliehavosť situácie vyžadujúca si ich úpravu, teda že bez okamžitej úpravy týchto pomerov prostredníctvom súdneho zásahu by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené alebo porušené.

4.2. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem. To znamená, že musí na základe právne významných skutočností (a nie napr. na základe morálnych záujmov) osvedčiť, že pomery medzi stranami si vyžadujú úpravu a že táto úprava je bezodkladne potrebná, t. j. že medzi stranami nastal taký stav vzťahov, ktorý neznesie odklad.

4.3. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rovnako relevantné, či ním možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti neodkladného opatrenia) a či jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah tak, že by malo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov (princíp proporcionality neodkladného opatrenia).

5.1. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa v zásade nevykonáva dokazovanie, ale súd o ňom rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania a bez výsluchu a vyjadrenia strán (porov. § 329 ods.

1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (resp. pre účely nariadenia neodkladného opatrenia osvedčovací povinnosť) však aj v tomto type konania zaťažuje navrhovateľa (čl. 8 CSP). To znamená, že navrhovateľ je procesne povinný tvrdiť a osvedčiť, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, inak nemôže byť úspešný a jeho návrh bude súdom zamietnutý.

5.2. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Z hľadiska skutkového stavu je preto nevyhnutný taký stupeň spoľahlivého osvedčenia (spravdepodobnenia) základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti.

5.3. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (porov. § 329 ods. 2 CSP). Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (porov. § 330 ods. 2 CSP).

6. Pokiaľ navrhovateľ žiada o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP, musí zároveň osvedčiť, že osoba, proti ktorej návrh smeruje, je vo vzťahu k nemu dôvodne podozrivá z násilia.

6.1. Účelom uvedeného ustanovenia o neodkladnom opatrení, ktorým sa má zakázať vstupovanie do bytu alebo domu pri dôvodnom podozrení z násilia, je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násilia alebo osoby dôvodne podozrivej z takého skutku (t. j. povinnej osoby) s jeho obeťou (t. j. s chránenou osobou). Neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh smeruje, uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násilia na navrhovateľovi. Súčasne je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia. Pôjde predovšetkým o lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby, svedka incidentu a pod. (porov. X., M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. V., XXXX, str. XXXX).

6.2. Z obsahu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ani z predložených dôkazov avšak súd nemal dostatočne osvedčené, že žalovaný je vo vzťahu k žalobkyni dôvodne podozrivý z násilia. Žalobkyňa vo svojom návrhu síce uvádza, že žalovaný sa po tom, ako mu oznámila svoje rozhodnutie ukončiť ich vzájomný vzťah, začal správať agresívne a ohrozovať ju, avšak nijako bližšie toto konanie žalovaného nekonkretizuje. Žalobkyňa teda netvrdí, že by ju žalovaný akokoľvek fyzicky napadol či zaútočil na ňu zbraňou resp. iným predmetom alebo sa o to reálne pokúšal. Z tvrdení žalobkyne vyplýva len to, že útoky žalovaného smerovali „iba“ vo vzťahu k jej majetku - k televízoru, sklenenej výplne okna verandy predmetného domu či k iným predmetom a zariadeniam domu, ktoré žalovaný mal porozhadzovať -, a aj to len v čase, kedy ona sama v predmetnom rodinnom dome prítomná nebola. Fyzické alebo psychické násilie žalovaného páchané na osobe žalobkyne teda nebolo preukázané žiadnymi relevantnými dôkazmi (napr. lekárske správy, rozhodnutiami o spáchaní trestného činu alebo priestupku či inými záznamami alebo zápisnicami príslušných orgánov riešiacich konflikt medzi žalobkyňou a žalovaným alebo výpoveďami svedkov takýchto incidentov), a preto súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila (dostatočne nespravdepodobnila) splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP.

7. Napriek uvedenému je však potrebné zdôrazniť, že súd má povinnosť každé podanie strany hodnotiť s prihliadnutím na jeho obsah (porov. čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP), pričom zároveň platí, že strana nie je povinná svoj návrh právne kvalifikovať, ale len pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, pre ktoré svoj návrh podáva. Ak žalobca svoj nárok právne kvalifikuje nesprávne, nie je súd týmto jeho právnym názorom viazaný, ale je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na žalobcom tvrdené a súdom zistený skutkový stav dopadajú, pretože v zmysle zásady iura novit curia (práva pozná súd) je súd tým, kto má právnu kvalifikáciu vykonať (porov. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 90/2019, 4 Cdo 200/2019, 5 Cdo 196/2009, 6 M Cdo 4/2011).

7.1. V relácii na prejednávajúcu vec má uvedené ten význam, že pokiaľ žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa zákonného ustanovenia, ktorým sama právne kvalifikovala svoj uplatnený procesný nárok (t. j. podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP), bez

ďalšieho to neznamená, že súd je povinný jej návrh ako nedôvodný zamietnuť. Ale práve naopak, ak z navrhovateľom opísaných skutkových okolností vyplýva splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa iného zákonného ustanovenia, súd je povinný posúdiť vec a vyhodnotiť jej opodstatnenosť podľa tej právnej normy, ktorá na navrhovateľom tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadá.

7.2. Tak tomu je aj v prejednávanej veci, keď súd zo žalobkyňou tvrdeného a predloženými dôkazmi preukazovaného skutkového stavu zistil, že síce nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP (keďže žalobkyňa neosvedčila, že žalovaný je vo vzťahu k nej dôvodne podozrivý z násilia), ale sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP, pretože z tvrdení žalobkyne a predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný svojím konaním ohrozuje jej telesnú alebo duševnú integritu.

8.1. Pokiaľ navrhovateľ žiada o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, musí zároveň osvedčiť, že osoba, proti ktorej návrh smeruje, ohrozuje jeho telesnú alebo duševnú integritu.

8.2. Pojem telesná a duševná integrita sa odvíja od základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, zaručeného čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd, a zahŕňa širokú škálu vnútorných aspektov súkromného života fyzickej osoby (porov. F. v. H., sťažnosť č. 24429/03), vrátane práva na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľuďmi (porov. O. v. O., sťažnosť č. XXXXX/XX). Právne predpisy občianskeho práva tieto hodnoty chránia v rámci ustanovení o ochrane osobnosti (osobnostných práv) podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súkromný život je široký pojem, ktorý nemožno definovať vyčerpávajúcim spôsobom, a preto nie je namieste jeho výklad reštriktívne obmedzovať. Pod pojem súkromný život nepochybne spadá aj duševné zdravie, a preto zachovanie duševnej stability je v kontexte s právom nadväzovať a rozvíjať vzťahy medzi inými ľuďmi a okolitým svetom neopomenuteľnou predbežnou podmienkou na účinné uplatňovanie práva na rešpektovanie súkromného života (porov. V. v. F. kráľovstvo, sťažnosť č. 44599/98). Telesná a duševná integrita je teda spojená s vnútornou intímnou sférou jednotlivca, ktorá je nevyhnutná pre jeho sebarealizáciu a ďalší priaznivý rozvoj jeho osobnosti v spoločnosti.

8.3. Účelom týchto ustanovení je poskytnúť ochranu pred neoprávnenými zásahmi do osobného súkromia fyzickej osoby spôsobom, ktoré jej telesnú a duševnú integritu ohrozujú, a to tým, že sa minimalizuje kontakt rušiteľa (povinnej osoby) s obeťou (chránenou osobou). Neodkladným opatrením sa teda má zabrániť rôznym formám obťažovania, prenasledovania, zastrašovania, fyzického, psychického či sexuálneho násilia alebo iným formám nepriameho nátlaku. Ide teda o realizáciu zásady „nerob iným to, čo nechceš, aby oni robili tebe“ (quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris). Z toho vyplýva, že súkromie a súkromný život sú hodnotami, ktorým právo musí zabezpečiť adekvátnu ochranu, pretože „bez ochrany súkromia by nebolo ani slobody“ (I., I.: Občiansky zákonník. Veľký Komentár. 1. zväzok: Všeobecná časť. Bratislava : Eurokódex, 2017, str. 206).

9. V prejednávanej veci súd po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu priloženými dôkazmi dospel k záveru, že žalobkyňa (navrhovateľka neodkladného opatrenia) postačujúcim spôsobom osvedčila existenciu potreby vyžadujúcej si bezodkladne upraviť pomery medzi ňou a žalovaným a splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v časti podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP.

10. Žalobkyňou predložené listinné dôkazy osvedčujú, že žalobkyňa v rodinnom dome so súp. č. XXX v I., ktorého je výlučnou vlastníčkou, býva a trvalo sa zdržiava a k nemu priliehajúce nehnuteľnosti (nádvorie a záhradu) užíva. V tomto rodinnom dome býva aj žalovaný, ktorý je manželom žalobkyne. Z uvedeného má teda súd osvedčenú existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami na účely návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11.1. Súd na základe predloženého potvrdenia o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija a priložených fotografií predmetného rodinného domu v kontexte s tvrdenými skutočnosťami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za dostatočne spravdepodobnené (t. j. osvedčené), že žalovaný sa opakovane dopúšťa agresívneho a násilného konania umocneného vplyvom alkoholu vo vzťahu k obydlia žalobkyne, kde sa trvalo zdržiava, ako aj vo vzťahu k jej majetku, ktorý užíva, pričom toto agresívne správanie kedykoľvek môže prerásť aj priamo k osobe žalobkyne (k jej životu a zdraviu). Žalobkyňa teda odôvodnene pociťuje obavu a strach zo žalovaného, čo negatívne vplyva na kvalitu jej

života a duševnú pohodu, a to v takej miere, že správanie sa žalovaného možno kvalifikovať ako konanie ohrozujúce jej telesnú a duševnú integritu tak, ako to predpokladá § 325 ods. 2 písm. f/ až h/ CSP. S ohľadom na zistené správanie sa žalovaného a na skutočnosť, že násilník ma v domácom prostredí obete, v ktorom s ňou tiež býva, najvhodnejší priestor na opätovné páchanie násilia, je preto mimoriadne dôležitý kontakt násilníka s obeťou minimalizovať. V opačnom prípade by potom chránená osoba bola vystavená enormnému stresu a psychickému tlaku z očakávania, kedy opäť nastane ďalší útok zo strany násilníka, pričom takýto psychický stav možno v niektorých prípadoch považovať za väčšiu ujmu ako ujmu, ktorá jej už uskutočneným konaním násilníka nastala (vznikla). Z toho vyplýva, že ak by právny poriadok neposkytoval dostatočné záruky ochrany telesnej a duševnej integrity osôb aj preventívne, potom by ochrana ich osobného súkromia, vrátane života, zdravia či majetku, bola len iluzórna.

11.2. Z toho vyplýva, že v danom prípade možno považovať za osvedčené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v časti podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/. Z predložených dôkazov možno nadobudnúť presvedčenie, že žalovaný svojím konaním a správaním ohrozuje telesnú a duševnú integritu žalobkyne, a tak neoprávnené zasahuje do jej osobnostných práv (vrátane práva na ochranu súkromia a zdravia), v dôsledku čoho možno uzavrieť, že žalobkyňa má právny záujem na potrebe upraviť ich vzájomné pomery, pričom táto potreba je s ohľadom na zistený skutkový stav naliehavá a vyžaduje si bezodkladný zásah súdu.

12. Zároveň možno považovať navrhované zákazy, ktoré žalobkyňa žiada žalovanému neodkladným opatrením uložiť (t. j. zákaz vstupovať do predmetného rodinného domu a k nemu príslušného pozemku, kde žalobkyňa býva a zdržiava sa, a nepribližovať sa k nej na vzdialenosť kratšiu ako 10 m), za efektívne pre ochranu jej osobnostných práv a oprávnených záujmov spojených s rešpektovaním jej súkromného života, t. j. objektívne nimi možno zabrániť pokračovaniu alebo ďalšiemu ohrozovaniu jej telesnej a duševnej integrity priamym fyzickým či psychickým násilím alebo jeho hrozbou, a to vo vzťahu k jej osobe alebo k jej majetku a obydliu.

13. Napokon súd skúmal, či navrhované neodkladné opatrenie nebude nad mieru primeranú a nad nevyhnutný rozsah zasahovať do oprávnených záujmov žalovaného a dospel k záveru, že právo žalobkyne na ochranu života, zdravia a majetku (obydliu), ktoré má absolútnu povahu (t. j. vzťahuje sa voči všetkým a každý je povinný ho rešpektovať), je za danej situácie hodnotnejším ako právo žalovaného na obydlie, v ktorom býva žalobkyňa, ktorej telesnú a duševnú integritu žalovaný ohrozuje. Preto je plne opodstatnené, ak uvedené právo žalobkyne ako vyššia a dôležitejšia hodnota dostane prednosť pred spomenutým právom žalovaného.

14. Konkludujúc uvedené, zo zisteného skutkového stavu súd považoval za osvedčené, že žalobkyňa je zo strany žalovaného, ktorý svojím konaním ohrozuje jej telesnú alebo duševnú integritu, porušované jej právo na ochranu osobnosti (ochranu súkromia a zdravia), tento neoprávnený zásah doposiaľ trvá a žalobkyňa tým vzniká vážna ujma. Potreba bezodkladnej úpravy vzájomných pomerov medzi stranami je v danom prípade odôvodnená, pričom nariadené neodkladné opatrenie v súdom určenom rozsahu tak nepredstavuje ani neprimeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv žalovaného. Preto súd návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP vyhovel a žalovanému zakázal konať tak, ako je špecifikované vo výroku tohto uznesenia.

15. V prejednávanej veci podľa názoru súdu v súlade s § 336 ods. 1 druhej vety CSP nie je nutné, aby súd v určenej lehote uložil žalobkyňu povinnosť podať žalobu vo veci samej, pretože je predpoklad, že už len vydaním tohto neodkladného opatrenia v súdom určenom rozsahu sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi sporovými stranami. V danom prípade ide o tzv. zdržiavacie nároky, pri ktorých súdna ochrana žalobkyne je efektívne poskytnutá už samotnými účinkami nariadeného neodkladného opatrenia.

16. Žalovaný má v prípade upustenia svojho konania a správania v zmysle § 334 CSP právo žiadať o zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, ak dostatočne hodnoverne preukáže, že odpadli alebo zanikli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, a že jeho ďalšie trvanie už nie je potrebné, teda že na jeho strane neexistuje dôvodné podozrenie z ďalšieho ohrozovania telesnej a duševnej integrity žalobkyne. Uvedené ustanovenie zároveň predstavuje určité časové obmedzenie trvania právnych účinkov nariadeného neodkladného opatrenia.

17. Súd ale nevyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP, t. j. v časti o uloženie povinnosti nekontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou

komunikáciou alebo inými prostriedkami, pretože pri skúmaní splnenia vyššie uvedených predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia v tejto časti nemal žiadnym dôkazom osvedčené, že žalovaný niektorou uvedenou formou kontaktuje žalobkyňu neprimeraným či obťažujúcim spôsobom.

17.1. Ako vyplýva zo samotného charakteru a účelu neodkladného opatrenia ako právneho inštitútu, ide o opatrenie výnimočného charakteru, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak medzi stranami nastane taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej konkrétnej ujmy (t. j. bezprostrednej a reálnej hrozby ohrozenia alebo porušenia konkrétneho práva navrhovateľa neodkladného opatrenia) nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z hľadiska skutkového stavu je preto nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti. Neodkladné opatrenie teda nemožno vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez toho, aby sa osvedčované skutočnosti so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javili ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.

17.2. V danom prípade žalobkyňa síce uvádza, že žalovaný ju „neustále obťažuje správami a telefonátmi“, avšak samotné takéto tvrdenie vo všeobecnej rovine, nepodložené žiadnymi dôkazmi a nijako bližšie nekonkretizované ďalšími skutočnosťami či okolnosťami, na základe ktorých by bolo možné vyhodnotiť charakter a stupeň jeho závažnosti a posúdiť bezprostrednosť a reálnosť hrozby ohrozenia alebo porušenia žalobkyninho práva (princíp opodstatnenosti), nemôže bez ďalšieho zakladať presvedčenie súdu o jeho pravdivosti, resp. väčšej miere pravdepodobnosti. Skutočnosť o neustálom obťažovaní žalobkyne správami a telefonátmi žalovaného tak zostala len v rovine ničím nepodloženého podozrenia (tvrdenia), o ktorej dôkazy chýbajú. Toto podozrenie je za daných okolností len subjektívnym pocitom žalobkyne, ktorý nemôže stačiť na poskytnutie súdnej ochrany neodkladným opatrením. Keďže žalobkyňa v tomto smere neosvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, súd jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP ako neopodstatnený zamietol (§ 328 ods. 1 in fine CSP).

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení § 255 ods. 2 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, pretože každá zo sporových strán mala vo veci úspech len čiastočný.

18.1. Z celého predmetu konania, o ktorom bol súd povinný rozhodnúť, mala žalobkyňa procesný úspech v časti o uloženie dvoch z troch navrhovaných povinností, čo predstavuje úspech v pomere 2/3 z predmetu sporu (t. j. 66,67 %).

18.2. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku (t. j. v časti jednej z troch navrhovaných povinností) zamietol, čo treba považovať za procesný úspech žalovaného, ktorý predstavuje pomer 1/3 z predmetu sporu (t. j. 33,33 %).

18.3. V rozhodovanom spore teda procesne úspešnejšou stranou bola žalobkyňa, a preto jej proti žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške rozdielu medzi ich čiastočnými pomermi úspechu v konaní (66,67 % - 33,33 %), ktorý je 33,34 %.

18.4. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku).